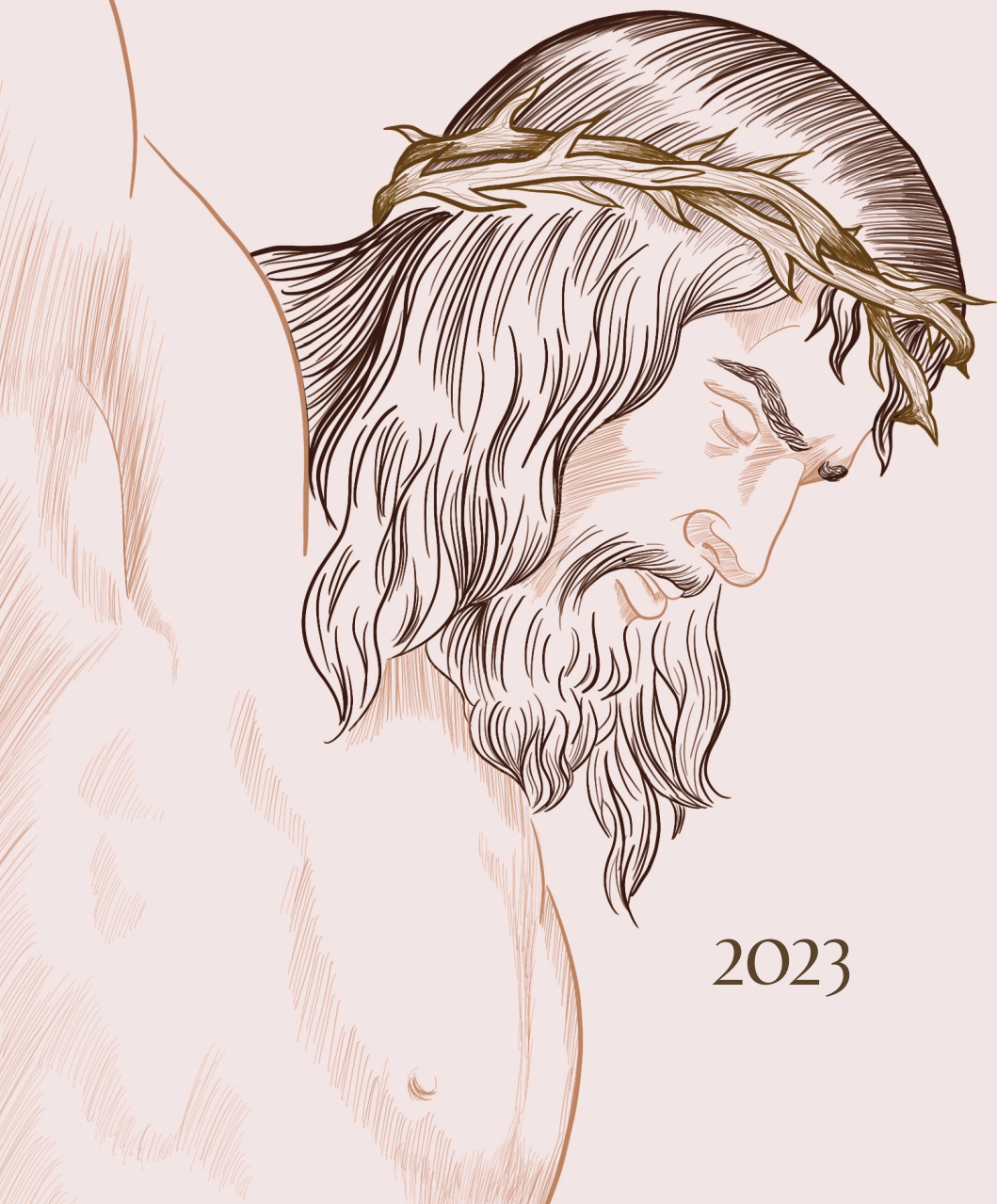

Virágvasárnaptól húsvétig

2023

A CÉLUNK UGYANAZ!

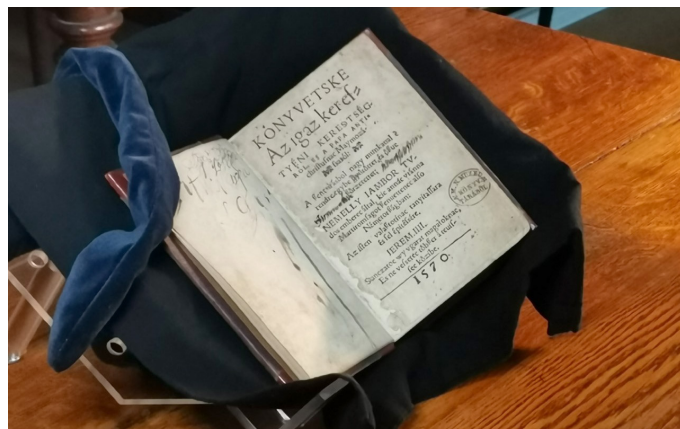
2023 a Baptista 500 éve

Anabaptisták: 500 éve a Kárpát-medencében

A baptisták elődei: anabaptisták

Az anabaptizmus a reformáció egyik ágaként terjedt el a 16. századi Európában, a lutheri és kálvini tanok mellett. Az anabaptista hívők azt vallották, hogy az emberek felnőtt korukban, Jézus tanítását megértve hozhatnak döntést a keresztyén hit mellett. Elhatározásukat Jézus példáját követve teljes víz alá merítéssel, vagyis bemerítéssel pecsételték meg. A hívők a gyorsan növekvő és szaporodó gyülekezetekben találtak lelki otthonra Európa számos régiójában, így Magyarországon is.

Az első magyar nyelvű baptista hittankönyv 1570-ben jelent meg. Könyvnyomatásán dolgoztak 1570-ben a kolozsvári nyomdában. A magyar nyelvű kiadvány a korszak egyik fontos hitelvi kérdéséről szólt, a felnőttkereszttség tanáról. A Vizsolyi Biblia megjelenése előtt 20 évvel kinyomtatott Könyvecske az igaz keresztyéni keresztiségről című mű jól mutatja, hogy magyar földön is élénk érdeklődés kísérte az anabaptista tanok megjelenését. Az eredeti mű egyik példánya az Országos Széchényi Könyvtárban őrzik.

Az első magyar nyelvű anabaptista hittankönyv 1570-ből, fotó: Hegedűs Ádám

Az első anabaptisták Magyarországon

Az anabaptista elveket hirdető prédikátorok az 1520-as években jelentek meg a Magyar Királyság területén. Feljegyzések szólnak arról, hogy Schröter Kristóf térítő munkát végzett Eperjesen, majd őt újabb anabaptista hittérítők követték felvidéki településeken. Ám az anabaptisták olyan egyházi szervezetet, mint a reformátusok vagy evangélikusok, nem alkottak, aminek oka részben a anabaptista gyülekezetek önállósága és önrendelkezése, másrészt pedig a Habsburgok által újra és újra megújuló üldözés és rekatolizáció. Kevés emlék maradt tehát utánuk. De az anabaptisták egy jól meghatározható csoportja, a habánok öröksége máig fennmaradt és számos helyen és módon tetten érhető az egykori Magyar Királyság területén.

Habán viselet, fotó: Hegedűs Ádám

Habán udvarok

A habán közösségek mintáját Hutter Jakab teológus szervezte meg. A gazdasági udvarokba tömörülő anabaptista hívők több, mint harminc fajta mesterséget űztek. Példaértékű életükkel, egyedülállóan fejlett iskolarendszerükkel, kiváló iparos tevékenységükkel, orvostudományukkal, fürdőházaikkal és precízen megfizetett adóval kivívták számos nagybirtokos elismerését,

akik saját birtokaikon örömmel fogadták be őket. A habán orvosokat az előkelő hölgyek és urak előszeretettel alkalmazták, egyenesen divatosnak számítottak. A habán tető fogalomra vált annak tűzbiztos volta miatt, és több helyen kötelező alkalmazását is előírták. A habánok gyakorlatilag minden iparos munkában a legmagasabb színvonalon teljesítettek. Ám a legismertebb csúcstermékük a habán kerámia volt. Habán udvarok létesültek Felvidéken, Nyugat-Magyarországon, Sárospatakon és Erdélyben, Alvincen is. Erdélybe Bethlen Gábor erdélyi fejedelem telepítette a habánokat azért, hogy iparukkal felvirágoztassák a fejedelmi udvart és a térséget egyaránt.

Habán tál, fotó: Hegedűs Ádám

Habán ház, fotó: Hegedűs Ádám

CSODÁLATOS HELYCSERE

Révész Szilvia írása

Mert azt, aki nem ismert bűnt, bűné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne. (2Kor 5,21)

Ki az, aki átvállal a terheidből? Aki megold helyetted kellemetlen helyzetet, átvesz egy műszakot, kifizet egy komoly adósságot? Áldott vagy, ha van, akire a nehézségek között is számíthatsz.

De nem minden teher megosztható. Hány szülő sóhajtott már fel beteg gyermeke mellett: „Bárcsak átvállalhatnám tőle, bárcsak én fekehetnék ott helyette!” Hányszor próbáltuk vigasztalni a gyászolót, nyugtatani a szorongót, bátorítani a csüggedőt tudva, hogy szeretetünk csak pillanatnyi enyhülést hozhat neki?

Jézus Krisztus azért jött erre a földre, hogy a kereszten magára vegye azt, amit ember nem tud átvállalni a másiktól: bűneinket, terheinket; hogy örökre lerendezze az adósságainkat, és megváltson a kárhozattól.

A golgotai kereszten egy csodálatos helycsere történt. Jézus elhordozta mindazt, ami ránk várt, hogy mi beléphessünk Isten gyermekeinek örökségébe.

Jézus, a bűntelen magára vállalta a bűneinket, hogy mi igazak lehessünk. Elszenvedte a büntetést, hogy megbocsátást nyerjünk (Ézsaiás 53,4). Elhordozta elutasítottságunkat, hogy szabad utunk lehessen az Atyához, és soha többé ne kelljen tőle távol élnünk (Máté 27,45). Megsebesítettett, hogy sebei által meggyógyuljunk (1 Péter2,24). Átokká lett, hogy áldást örököljünk (Galata 3,13). Szegény lett, hogy meggazdagodjunk (2Korintus 8,9). Meghalt, hogy örök életünk legyen (János 3,16). Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. (Ézsaiás 53,6)

A SEBHELYES KÉZ

Dudás Vilmos hitetlen ember volt. Nem tudta megbocsátani Istennek, hogy esküvőjük után két évvel a felesége és kicsi fia meghalt. Nagyon egyedül maradt és megkeseredett.

Felesége halála után tíz évvel megrendítő dolog történt a falujában. Tüzet fogott az öreg Veres Margit néni házikója. Mikor az idős asszonyt – aki a füsttől már majdnem megfulladt – kimentették, a közel állók egy gyermek síró hangjára lettek figyelmesek. Akkor jutott eszükbe a kis Veres Richárd, a néni árván maradt unokája, akiről a nagy izgalomban eddig megfeledkeztek. A kisfiút felébresztették a lángok, és felkergették a padlásablakhoz, ahol sírva jajgatott.

De már késő volt, mert a rozoga falépcső összeomlott a tűzben. Dudás Vilmosnak azonban támadt egy ötlete. Mindenre elszántan keresztültört a sokaságon, és az esővízcsatornán felmászott a padlásablakig. Jobb kezével felkapta a remegő gyermeket, majd kezével a csatornába kapaszkodva sikerült sértetlenül lehoznia. Az ő bal keze azonban, amellyel a felforrósodott csatornát markolta, rettenetesen megégett. A seb begyógyult ugyan, de mély heg maradt a helyén. Szegény öreg Margit néni nem tudta kiheverni a tüzeset okozta megrázkódtatást, és hamarosan meghalt. Akkor felmerült a kérdés, hogy mi legyen a kisfiúval.

Lovász Jakab, akit mindenki nagyra becsült a faluban, jelentkezett a gyermekért. Mióta egyetlen fiukat elvesztették, a feleségével igen vágyódtak egy gyermek után. Mindenki legnagyobb meglepetésére azonban Dudás Vilmos is előállt ugyanezzel az igénnyel. Nehéz volt eldönteni, hogy ki nevelhesse fel a fiút. Ezért egy bizottságot választottak, amely a lelkészből, a molnárból és még néhány falubeliből állt. A molnár ezt mondta: – Nem tudok igazságot tenni, mert az elsőség Dudásé, aki megmentette a fiú életét. Lovásznak viszont van felesége, ezért ők alkalmasabbak arra, hogy a gyereket felneveljék.

– Dudás Vilmos nem hisz Istenben, így nem adhat lelki nevelést a gyermeknek, míg Lovászné hívő emberek, akik a jó út felé terelgethetik a fiút.

Vilmos a földi életét megmentette ugyan, de milyen szomorú lenne, ha közben a lelke meg elveszne – mondta a lelkész.

– Hallgassuk meg mindkét felet, azután szavazzunk! – indítványozta a molnár. Lovász Jakab akkor felállt és így szólt:

– Elvesztettük egyetlen fiunkat. A fájdalmas úrt, amit hagyott, ez a gyermek betölthetné. Az Úr félelmében kívánjuk őt nevelni. A feleségem anyja helyett anyja lenne.

Akkor Dudás Vilmos is szólásra emelkedett:

– Én csak egyetlenegy valamit tudok felmutatni – mondta, majd levette a kötést a bal kezéről, és felmutatta a szörnyű sebet.

Pár pillanatra mélységes csend támadt. Itt is, ott is könnyesek lettek a szemek. A szavazáskor a többség és maga a kisfiú is Dudás Vilmos mellett döntött.

Új szakasz kezdődött az árva férfi és az árva gyermek életében. Ricsi nem nélkülözte az édesanyjai gondoskodást sem, mert Vilmos mindkét szülőt pótolta gyöngéd igyekezetével. A kisfiú nagy szeretettel csüggött új apján. Gyakran eszébe jutott, hogyan mentette őt ki a tűzből, és hogyan mutatta meg az embereknek megégett kezét, amikor jelezte az igényét rá.

Egyszer nyáron nagy képkiallítást rendeztek a városban, és Dudásék is elmentek megnézni. A gyermek megilletődve nézte a szép festményeket, és hallgatta a történeteket, melyeket nevelőapja mondott neki egyikről-másikról. A legnagyobb benyomást az a kép tette rá, amelyen az Úr Jézus Tamáshoz fordul. A kép alatt ezt olvasta: „Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet...”

(János evangéliuma 20,27).

Elolvasta, és utána nyomban nevelőapjához fordult:

– Papa, ezt a történetet is mondd el!

– Nem, ezt nem mondom el!

– De miért nem?

– Mert nem hiszem el.

– Ó, az nem baj! Attól elmondhatod! Kérlek, papa!

Így aztán Dudás Vilmos mégiscsak elmondta Jézus és Tamás történetét a Bibliából, amelyet a kis Richárd szájátva hallgatott.

– Papa, arra gondoltam, hogy az a történet olyan, mint a mi történetünk – mondta a kisfiú este lefekvéskor. – Amikor Lovászék el akartak engem vinni, te megmutattad nekik a kezedet. Jézus is megmutatta a sebhelyét, és talán Tamás akkor értette meg, hogy Jézus mit tett érte.

– Talán így volt – felelte a férfi. – De én nem akarok erre gondolni.

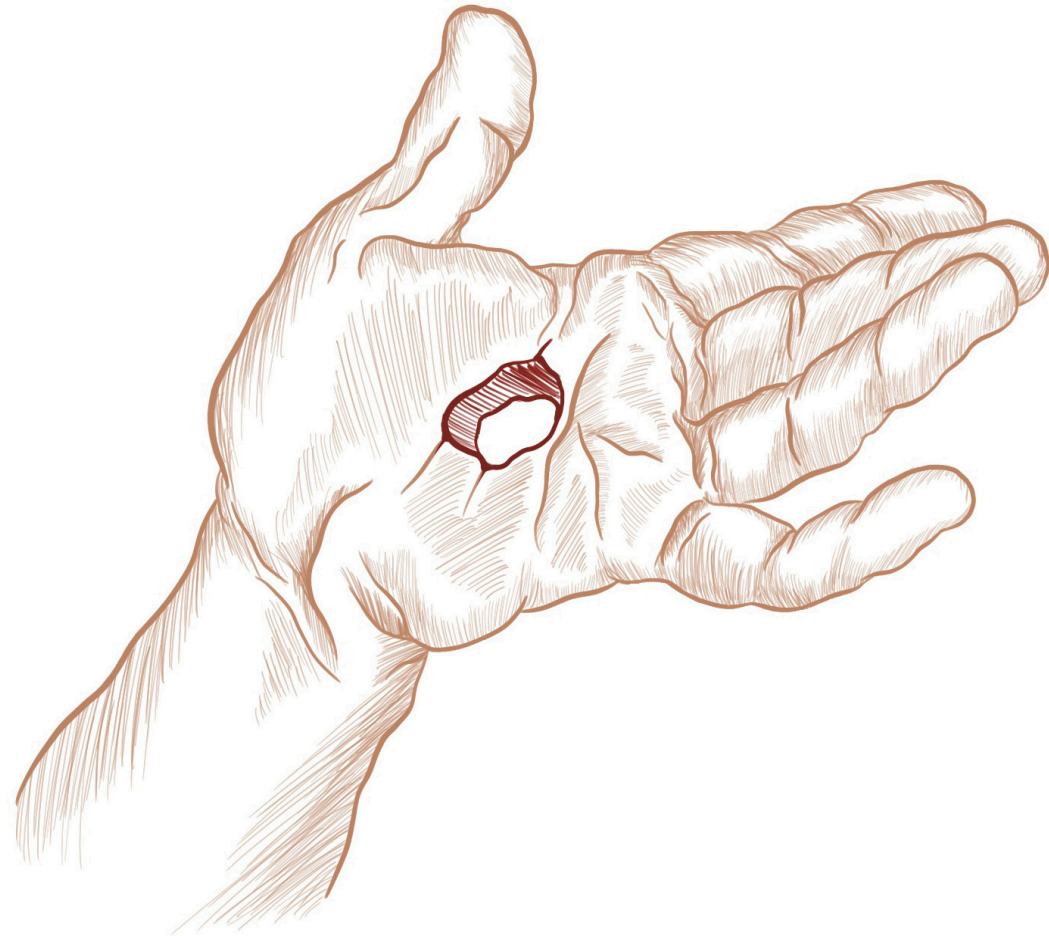
– És ahogyan én is megszerettelek téged, később talán Tamás is megszerette a Jóembert – folytatta Ricsi, majd hamarosan álomba merült. Dudás Vilmost annyira felkavarta a beszélgetés, hogy egész éjjel ébren hánykolódott az ágyában. Folyton maga előtt látta a szelíd, szomorú arcot, amely letekintett rá a képről a kiállításon. Elképzelte, mi lett volna, ha a fiúcska hátat fordít neki, amikor ő a sebhelyes kezét mutatja fel érte. Keserű fájdalom járta át.

A szívét nem nyitotta meg azonnal a Megváltó előtt, de Ricsi iránti szeretete meglágyította. Be kellett látnia, hogy Jézus sebhelyes keze ugyanarra emlékezteti őt, mint az ő sebhelyes keze a kisfiút. Ha ő azt várta, hogy a kisfiú őt válassza, amiért megmentette, hogyan is utasíthatja vissza őt a Jézust, aki ugyanígy várja, ráadásul meg is halt érte?! Szíve egyre inkább olyan lett, mint egy gyermeké. Elkezdte olvasni a Bibliát, és közben megvilágosodott előtte, hogy ugyanúgy tartozhat Jézushoz, aki őérte áldozta Magát, mint ahogyan Ricsi most már őhozza tartozik, akinek az életét köszönheti.

Így történt, hogy egy nap Dudás Vilmos odaadta magát és egész életét azokba az irgalmas kezekbe, amelyet őérte is átszegeztek. Megértette és elhitte a következő szavakat: „Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez”

(Péter 1. levele 2,24-25).

*Ismeretlen szerző írása nyomán
(Forrás: Örömhír – A Vasárnapi Iskolai Szövetség
Evangéliumi Gyermeklapja, 2021. 2. szám)*

JÓ HÍRT, ÖRÖMMEL

Halld meg a jó hírt,
fogadd örömmel:
nincs már a sírban,
feltámadott!

Mondd el a jó hírt,
más is örüljön,
általa éled
mind, ki halott.

Éled a holt szív,
remény is újul,
zsendül a mélyből
búzakalász.

Zeng földön-égen
húsvéti ének:
Jézus az élet,
a feltámadás!

Siklós József

Jézus, véred megtisztít

Eredeti hangnem: C

$\text{♩} = 115$

Michael Christ - Harkai Tamás

A E Fisz D

Jé - zus, vé - red meg - tisztít, vé - red ad új é - le -

5 E D E A Cisz7

5 tet, vé - red tesz ma szabad - dá. Értem folyt e drá - ga

9 Fisz D Dm A E

9 vér, így a lel - kem fe - hér mint a hó, mint a

13 Fisz Hm E7 A

13 hó. Úr Jé - zus, Te meg - ölt Bá - rány.

Köszönöm, Jézus

F F/A B

Kö - szö - nöm, Jé - zus, hogy meg - vál - tot - tál,

Gm C7 F Dm

Kö - szö - nöm, hogy föld - re le - szál - lot - tál, Kö - szö - nöm Ne -

Gm C7

ked, hogy ér - tem hal - tál, Kö - szö - nöm, Jé -

F

zus, hogy fel - tá - mad - tál.

2 Köszönöm, hogy véred megtisztított,
Éltem útját Te megvilágítod,
Köszönöm, hogy Szent Szellemmel vezetsz,
Köszönöm, hogy tudom, nagyon szeretsz!

A Bárány vére megtisztít

1Jn 1:7

1. A Bá-rány vé - re meg-tisz-tít, a Bá-rány vé - re
 5 meg - tisz - tít, a Bá - rány vé - re meg - tisz - tít és
 8 min - dent új - já tesz! Új - já tesz!
 12 Új - já tesz! A Bá - rány vé - re
 15 meg - tisz - tít, és min - dent új - já tesz!

2. A Jézus sebe meggyógyít, a Jézus sebe meggyógyít.

A Jézus sebe meggyógyít és mindent

újjá tesz! Újjá tesz, újjá tesz!

A Jézus sebe meggyógyít és mindent újjá tesz!

3. A Megváltó megszabadít, a Megváltó megszabadít.

A Megváltó megszabadít és mindent

újjá tesz! Újjá tesz, újjá tesz!

A Megváltó megszabadít és mindent újjá tesz!

4. A Bárány vére megtisztít, a Jézus sebe meggyógyít.

A Megváltó megszabadít és mindent

újjá tesz! Újjá tesz, újjá tesz!

A Megváltó megszabadít és mindent újjá tesz!

FELADATOK

1. Tedd helyes sorrendbe a betűket, és írd a nagyheti események szereplőinek a nevét a vonalra!

ÁDSÚJ

UTÁLSIP

ETRÉP

AGALMADI IRÁMA

HÓRESED

2. A csillaggal jelölt négyzetből kiindulva, lóugrásban összeolvasva a betűket, egy köszöntést olvashatsz, ahogy a keresztény hívők üdvözlék egymást húsvét reggelén.

N	O	L	D	!	G
T	T	S	Z	H	A
U	E	Á	R	V	S
A	B	T	D	M	Ü
F*	É	K	J	I	C

Megoldás:

N	O	L	D	!	G
T	T	S	Z	H	A
U	E	Á	R	V	S
A	B	T	D	M	Ü
F*	É	K	J	I	C

Feltámadt a Krisztus!

3. Ki mondta? Írd a vonalra!
 Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

Te vagy a zsidók királya?

Feszítsd meg!

Miért alusztok?

De hát mi rosszat tett ez?

Atyám, bocsáss meg nekik...!

...nem ismerem őt!

Maradj velünk, mert esteledik...!

Békesség néktek!

Én Uram, és én Istenem!

4. Húzd át a betűhálóban az alább felsorolt szavakat! A megmaradt betűket sorban összeolvasva egy bibliavers a megfejtés. Írd a bibliaverset a vonalra!

H	Í	Ő	G	Y	S	Z	G	O	L	G	O	T	A
A	Ó	D	L	T	A	R	É	Y	N	E	K	A	N
L	K	E	H	O	Z	T	O	Z	Á	J	O	N	O
F	U	P	S	K	Z	A	:	B	M	I	R	Í	R
O	T	E	Z	S	K	G	E	R	A	E	B	T	O
G	Ü	L	E	S	I	A	T	E	S	K	Á	V	K
Á	A	R	G	H	O	D	L	T	Z	A	C	Á	S
S	E	F	E	L	T	Á	M	A	D	Á	S	N	I
K	K	K	K	S	Ö	S	Z	Ö	N	T	T	Y	V
A	Z	É	L	Ő	S	T	?	N	Á	I	N	C	Ö
S	I	T	T	,	H	Í	A	N	L	E	M	F	T
E	L	T	L	A	T	O	R	Á	M	A	D	T	.

KERESZT

ÜRES SÍR

KENYÉR

BOR

FELTÁMADÁS

TAGADÁS

TÖVISKORONA

LATOR

GOLGOTA

KORBÁCS

LÁNDZSA

HALFOGÁS

SZEGEK

LEPEDŐ

TANÍTVÁNY

5 baptista
500

A kiadványban közreműködtek:

Hegedűs Ádám, Révész Szilvia és Bognár Erika

Feladványokat készítette: Fodorné Bálint Andrea

